

боевете при Кадъбоаз П.Хитов е при Нови хан, сръбският военен министър Т.Николич, за разлика от Н.Киреев, предвижда да се свърже с другите четирима войводи и да навлязат в българска територия, за да вдигнат населението на въстание.²⁰

В края на юни по настояване на командащия Тимошката дивизия полк. М.Лешанин четите са изтеглени от източния и насочени към южния сектор на фронта. В Княжевац, където те се събират, Хитов оставя ранените и като попълва понесените загуби, се отправя към Пандирало и Бабина глава. Тук, на българска земя, на 1/13 юли той и войводите С.Соколов, Ф.Totю, Ильо Марков, Найден Попанинов и Хр.Македонски се събират да обсъдят положението. Те изразяват недоволство от начина, по който се процедира с българските чети и от очевидния факт, че българите са използвани като обикновени доброволци в сръбската армия, а не с оглед на действия в България. Войводите решават да се обрънат към командира на Тимошката и Моравската армия руския генерал М.Г.Черняев с молба той да им бъде непосредствен началник и да им даде устав за управление на четите, в който изрично да е посочена главната им цел - минаване в България в помощ на въстанието. На молбата, изпратена по четовождата Ал.Вулетич, на 2/14 юли генералът отговаря положително и изпраща искания устав, наречен "Закон за българските доброволни войници", а с нарочно писмо назначава П.Хитов за главен войвода на всички чети. Ролята и функциите на последния са фиксирани в редица пунктове на състояния се от четири раздела закон и са своего рода признание на неговия авторитет и качества. Главният войвода се избира и упълномощава по вишегласие от самите войводи и офицери в четите, издава плана за действия, председателства по време на съвещание и пр.²¹ Същият ден ген.М.Черняев изпраща на Хитов подарък, а полк. Лешанин - специални поздравления.²²

Заслужава внимание фактът, че с писмо от юли ген.М.Черняев назначава и Ф.Тотю за главен войвода на четите. Обяснение на този факт може да се търси в желанието на генерала да задоволи амбициите и на двамата заслужили войводи и да ги предразположи за работа. Той може да се тълкува и като проява на недружелюбно отношение към майор Н.Киреев, комуто преди това са подчинени четите, дори и след неговата геройска смърт на 6/18 юли при Раковица.²³

На 3/15 юли се извършва ново разместване в четите, при което съставът на Хитовата чета е увеличен. Същия ден е издадено надлежно нареждане за навлизане на четите в България. Снабден с един планински топ и прокламация към българския народ, Хитов се отправя към Берковския край. Придвижвайки се през с.Черни връх към местността Бабин зъб, която определя за съборен пункт в общото движение на четите на изток, той предприема мерки за защита на околните села от набезите на черкези и за набавяне на продоволствие. След непредвидено отклонение към с.Горни Лом, успява да установи връзка с другите чети, съсредоточили се в местността Жарка чука в Чипровския балкан, където на 7/19 юли се провежда второ съвещание на войводите.

Докато в съответствие с взетите решения Хр.Македонски е изпратен да организира населението и наблюдава пътищата в Пиротския край, а Н.Попанинов полу-